

gerne mellem Menighedens Medlemmer om Forandringen.

Schalbiger: Den ærede 2den Landsktingsmand for 11te Kreds (Lundsteen) yttrede under Sagens første Behandling, at han vel kunde finde sig i, at denne Forandring i Henseende til Confirmationen blev gjort for de mindre bemidlede Klasser i Samsundet, men at han derimod ikke fandt den nødvendig for de mere bemidlede. Med Hensyn til det Økonomiske i Sagen kan han vel have Ret, men der er ogsaa et andet Hensyn, som det forekommer mig vigtigt kommer til Erkendelse, og det er Hensynet til Børnenes Sundhed; og hvad denne angaar, troer jeg, at Sagen har en ligesaa vigtig Interesse for den Bemidlede, som for den Ubemidlede. Ved det foreliggende Lovforslag vil dette jo vel for en Deel blive afhjulpet derved, at svagelige Børn kunne komme til at nyde Præstens Underviisning i Sommermaanederne, istedetfor at de hidtil alle skulde nyde den om Vinteren. Jeg sigter her nærmest til, hvorofte svagelige Børn i haardt Veir og streng Kulde ere udsatte for mange Ulemper, der endmere kunne angribe deres Sundhed, naar de skulle færdes en lang Vej for at komme til Præsten. Dette er, som sagt, vel afhjulpet ved dette Forslag, men det er dog ikke alene det, som kan angribe Børnenes Helbred, men ogsaa selve Opholdet i Landsbykirkerne. Naar nemlig Paasten indtræffer meget tidlig, i Slutningen af Marts eller først i April, som navnlig bliver Tilfældet iaar, saa veed Enhver, at disse Maanedere ere overmaade kolde, og naar nu Confirmationshandlingen tilmed bliver trukket længe ud, saa bliver Opholdet i Kirken meget sølelig ikke alene for Confirmanderne, men ogsaa for Tilhørerne og for Børnenes nærmeste Slægtninge, hvem det naturligtvis maa interessere at overvære denne kirkelige Handling. Derfor har jeg tilladt mig at stille dette Endringsforslag for at bringe i Erindring en Bestemmelse, der staaer i Forordningen af 13de Januar 1736. Det er nemlig dert befalel Præsten, saaledes som det er udtalt i Endringsforslaget, ikke at gjøre Confirmationshandlingen længere end den sædvanlige Guds-

teneste, navnlig ved at gjøre Prædikenen saafort som muligt og afforte Afhøringen saaledes, at det Hele ikke trækker længere ud end til den sædvanlige Tid. Jeg troer, at mange Præster følge dette Lovbud; det er mig bekendt, at Mange affholde Confirmationen paa to, tre Timer, men jeg veed ogsaa, at Andre bruge 6 à 7 Timer dertil, uagtet der ikke ere flere Confirmander paa det ene Sted end paa det andet. Jeg troer, at de Præster, som trække Confirmationen ud, ikke ere bekendte med dette Lovbud, ellers vilde de ikke gjøre det; det kan jo egentlig ikke være dem selv behageligt. Naar man seer hen til, at det undertiden skeer, hvad jeg har været Vidne til, og vistnok flere foruden mig, at en Præst paa en kold Dag, uagtet han kun har en Snees Confirmander, har holdt dem en 5—6 Timer i Kirken, troer jeg, at det, foruden at det i fysisk Henseende er skadeligt navnlig for de svagelige Børn, ogsaa i religiøs Henseende virker skadeligt. Jeg har oftere hørt unge confirmerede Menneker sige, at de vel havde vedligeholdt Andagten 2 à 3 Timer, men, naar de maatte holde ud i 2 til 3 Timer til, tabte Andagten sig, og de ønskede blot, at de vare vel hjemme. Jeg troer saaledes, at denne kirkelige Handling kun vilde vinde ved, at hiin ældre Bestemmelse blev indførret. Mit Forslag har, som bemærket, nærmest Hensyn til Landet; jeg veed vel, at der er Sogne her i Nøbenhavn, hvor der er saamange Confirmander, at det Lovbud, jeg har citeret, ikke kan overholdes, men med Hensyn til disse bør det da enten forandres eller ophæves. Jeg troer ikke, at det er rigtigt, at der eksisterer en Lov, som ikke kan overholdes eller bliver overholdt. Paa Landet er det min Overbeviisning, at det kan overholdes; jeg har Erfaringen for mig, at det kan skee. I Forordningen af 1736, som indfører Confirmationen, staaer der udtrykkeligt, at hvor Menighederne ere meget store, skal der holdes Confirmation to Gange, og hvor Menighederne ere meget store, kan der endogsaa holdes Confirmation tre Gange om Aaret; der lægges altsaa særdeles Vægt paa, at ikke denne Handling udtrækkes for længe, og jeg troer netop, at naar man seer hen til, at Forordningen udkom i Christen den 6tes Re-